

Seyðatjóvavísa

Seyðatjóvar á Føroyalandi
ei havast kann í friði,
úr haganum og hjallunum
teir kjøtið hava drigið

*Nú skulu tjóvar í Skansan í Havn,
meðan hagi og hjallar teir fáa frið.*

2. Antinis hann sova vil,
pápin biður hann bíða,
kom í Tún at vitja nú,
á tjóvasøgur lýða.

3. Geldseyðir og heimaær
tjóvarnir teir taka,
bóndin so uppøstur er,
ei hevur sæð sín maka.

4. Bóndin lovar besta seyð,
um búrkroppar teir finnast,
Antinis hann hugsar sítt,
og prísin vil hann minnast.

5. Antinis so ungur er,
hann trettan ár er vorðin,
til at hjálpa góður er,
ja, torv hann hevur borið.

6. Eisini hann hjálpir til
at turka mangar sátur,
meðan fiskað verður nú
frá útiróðrabátum.

7. Móðir biður Antinis
fara eftir torvi;
sigur ja, men hugsar um
alt kjøtið, sum er horvið.

8. Dagur fer at halla nú,
Antinis sær skundar,
hittir Jákup á sín' veg,
tað móti kvøldi stundar.

9. Jákup biður Antinis
í bát við sær at fara.
Nei, eg torv skal bera nú,
skal móður mína æra.

10. Torir tú at fara nú?
Tjóvar kanst tú hitta,
ja, teir kunnu taka teg,
nú dagur fer at stytta.

11. Antinis so errin er,
skjótur er at renna;
seyðatjóvar fangar ei,
at teimum kann ei flenna.

12. Antinis í hagan fer,
vegurin er langur,
gróthúsið í eygsjón er,
vinnur har sum mangur.

13. Órógv er á Antinis',
ikki sørt hann skelvur,
koyrir torv í leypin sín,
ja, myrkur angist elvir.

14. Antinis hann hoyrir ljóð,
nú mót kvøldi stundar,
hetta var ei mannamál:
hann hoyrði nakrar hundar.

15. Antinis hann stívnar brátt.
Hvat var nú at gera?
Tjóvarnir teir koma nú,
torvið ei kann bera.

16. Kaldasveittin spríkir út,
í erva seg at krógva,
hojrði tjóvar koma inn
við sveittavátum lógva.

17. Tjóvar fletta fyrsta seyð.
Hvat man bóndin halda?
Hvussu kann eg siga frá,
so tjóvar kunnu gjalda.

18. Antinis hann hugsar brátt,
at skjöldurin kann gloppa;
spakuliga roynir hann,
ei niður hann má koppa.

19. Spakuliga smoyggir sær
út ígjøgnum rivu,
rennur heim í bygdina,
tjóvar eftir blivu.

20. Jákup hann er kløkkur við,
tá Antinis er aftur,
tjovur er í gróthúsi,
á støðna rennur lættur.

21. Antinis hann sigur frá,
og menninir teir renna,
til gróthúsið teir koma fram.
Nei, tjóvar ikki flenna.

22. Bundnir lógu tjóvarnir
millum vembur og vil.
Bragdið gjørði Antinis,
hann brúkti vit og skil.

23. Stórbóndin so glaður var
og gav sín prís til heiður.
Antinis skal maður verða,
ja, prúður og so breiður.

Á grækarismessu 2017.
Annika Mittún Jacobsen